

У своїй діяльності АДВОКАТСЬКЕ БЮРО ПИРХАВКО ОЛЕКСАНДРА ПРАВА ЛЮДИНИ, керується наступними принципами:

- Принцип законності — це вимога дотримання законів та інших нормативних актів. Вся діяльність органів влади, посадових осіб та громадян повинна відповідати встановленим правовим нормам. Порушення законів є підставою для застосування юридичних санкцій.
- Принцип правової рівності — всі громадяни, юридичні особи та державні органи мають рівні права та обов'язки перед законом. Це означає, що не повинно бути дискримінації за ознакою статі, віку, національності, релігії та інших факторів.
- Принцип справедливості — правова система повинна забезпечувати справедливе вирішення спорів і конфліктів, що означає рівність сторін у суді, адекватність покарання тяжкості правопорушення та встановлення справедливих умов для всіх учасників правових відносин.
- Принцип захисту прав і свобод особи — це основа, на якій будується правова система багатьох країн. Він передбачає, що всі дії та норми права повинні захищати права людини та її свободи, забезпечувати гарантії від свавілля і несправедливості.
- Принцип незалежності суддів — судді повинні приймати рішення на основі закону, незалежно від тиску зовнішніх факторів (наприклад, влади чи громадської думки). Це гарантує об'єктивність та справедливість судових рішень.
- Принцип презумпції невинуватості — в кримінальному праві це принцип, згідно з яким обвинувачений вважається невинним, поки його вина не буде доведена в установленому порядку судом. Це важливий елемент правового захисту особи.
- Принцип публічності — рішення судових органів та діяльність органів державної влади повинні бути відкритими для суспільства, що дозволяє громадянам контролювати правомірність дій влади та правоохоронних органів.
- Принцип недопустимості зворотної сили закону — це принцип, згідно з яким нові закони не повинні застосовуватися до дій, вчинених до їх прийняття. Закон не може погіршувати становище громадян, які діяли в рамках старих норм.
- Принцип правової визначеності — правові норми повинні бути чіткими та точними, щоб їх можна було правильно застосовувати. Це сприяє стабільності правопорядку та передбачуваності правових наслідків.
- Принцип співмірності — це принцип, згідно з яким застосовувані заходи та санкції повинні відповідати тяжкості правопорушення. Наприклад, покарання не повинно бути надмірно жорстким порівняно з порушенням, і навпаки.
- Принцип добросовісності та розумності — це принцип, що передбачає, що учасники правовідносин повинні діяти чесно, добросовісно та розумно. Це важливо для запобігання зловживанням правом та неетичній поведінці.
- Принцип юридичної відповідальності — це принцип, який стверджує, що за порушення правових норм має настати невідворотність відповідальності. Це може бути цивільна,

адміністративна або кримінальна відповідальність, залежно від характеру правопорушення.

- Принцип легальності — це принцип, який встановлює, що всі дії державних органів, посадових осіб, юридичних та фізичних осіб повинні ґрунтуватися на законі. Принцип легальності передбачає, що будь-який акт, що регулює права та обов'язки, повинен бути законним.
- Принцип консенсусу — це принцип, за яким правові норми повинні бути погоджені з основними цінностями та нормами суспільства. Законодавство не повинно суперечити громадським очікуванням і моральним стандартам.
- Принцип гуманізму — право повинно сприяти захисту гідності та прав людини, включаючи, зокрема, гуманне поводження з обвинуваченими та засудженими, а також мінімізацію страждань при покараннях.
- Принцип правової стабільності — це принцип, що полягає в тому, що право повинно бути стабільним і безперервним, щоб громадяни та організації могли планувати свою діяльність і розуміти наслідки своїх дій. Часті зміни законодавства можуть підірвати довіру до правової системи.
- Принцип прозорості — передбачає, що правові процеси повинні бути відкритими для громадськості та учасників. Це сприяє підвищенню довіри до правосуддя та державних органів, забезпечуючи контрольованість їх діяльності.
- Принцип ефективності — полягає в тому, що правові заходи повинні бути спрямовані на досягнення реальних, ефективних результатів. Законодавство та правозастосовча практика повинні вирішувати реальні проблеми суспільства.
- Принцип взаємодії та інтеграції правових систем — цей принцип стверджує важливість урахування міжнародних правових норм і стандартів, що сприяє гармонізації національного законодавства з міжнародними зобов'язаннями.
- Принцип співвідношення прав та обов'язків — кожен суб'єкт права не тільки має права, але й несе певні обов'язки. Це принцип взаємозалежності прав та обов'язків усіх учасників правових відносин, що сприяє гармонії та рівновазі в суспільстві.
- Принцип верховенства права — в правовій державі закон має вищу юридичну силу, і всі, включаючи органи влади, зобов'язані його дотримуватись. Цей принцип служить основою для забезпечення того, щоб усі дії держави відповідали праву.
- Принцип довіри до правосуддя — суспільство повинно довіряти правовій системі та її рішенням. Для цього необхідно, щоб судові органи були об'єктивними, безсторонніми та незалежними. Принцип сприяє зміцненню віри громадян у справедливість та правосуддя.
- Принцип судового контролю — це принцип, який стверджує, що судова влада має право і обов'язок перевіряти законність і обґрунтованість дій інших органів державної влади. Це важлива частина системи стримувань і противаг в державі.

- Принцип публічного інтересу — право повинно служити інтересам усього суспільства, а не тільки окремих груп чи осіб. Цей принцип підкреслює важливість захисту суспільних інтересів при прийнятті правових рішень.
- Принцип свободи правового вибору — учасники правових відносин повинні мати свободу вибору способів захисту своїх прав та інтересів у межах закону. Це стосується, наприклад, можливості укласти контракти або обирати судовий розгляд.
- Принцип поваги до приватної власності — охорона приватної власності є одним із основоположних принципів у праві. Цей принцип гарантує право кожної людини на власність і захищає її від незаконного посягання.
- Принцип правової безпеки — цей принцип полягає в тому, що закони повинні бути зрозумілими та доступними для громадян, а також передбачуваними в своїй реалізації. Це допомагає уникнути невизначеності та свавільних дій з боку влади.
- Принцип раціональності — правові акти та норми повинні бути логічними, обґрунтованими та відповідати реальній ситуації. Законодавство повинно ефективно вирішувати реальні проблеми та бути гнучким для адаптації до змін у суспільстві.
- Принцип правового захисту від свавілля — цей принцип спрямований на те, щоб запобігти діям з боку влади, які порушують права і свободи громадян. Він гарантує захист від зловживання владою та допомагає громадянам захищати свої інтереси.
- Принцип поваги до міжнародного права — правова система повинна враховувати міжнародні угоди та норми, які визнаються у світовій спільноті. Це сприяє розвитку глобального правопорядку та вирішенню транснаціональних питань.
- Принцип демократії — правова система повинна служити інтересам народу, забезпечуючи участь громадян в управлінні державою. Законодавчі акти та правові рішення повинні відображати потреби та бажання більшості, а також враховувати права меншин.
- Принцип індивідуалізації покарання — в кримінальному праві цей принцип полягає в тому, що покарання повинно бути призначене з урахуванням особистості винного, його обставин, мотивів скоєного злочину та інших факторів. Він спрямований на справедливе та гуманне ставлення до правопорушника.
- Принцип свободи і відповідальності — цей принцип базується на балансі між правами людини на свободу дій і її відповідальністю за наслідки цих дій. Він підкреслює, що свобода в правовій державі завжди пов'язана з обов'язком поважати права інших.
- Принцип охорони прав і свобод людини в умовах надзвичайних ситуацій — цей принцип стверджує, що навіть у умовах надзвичайного положення та надзвичайних заходів захисту безпеки, права людини повинні зберігатися в розумних межах і з мінімальними обмеженнями.
- Принцип рівноваги інтересів — в правових відносинах завжди повинно бути забезпечене рівність інтересів сторін. Цей принцип особливо важливий в цивільному та комерційному праві, де права однієї сторони не повинні ущемляти інтереси іншої.

- Принцип самостійності і незалежності юридичних осіб — юридичні особи, такі як компанії та організації, повинні бути самостійними і незалежними в здійсненні своїх прав та обов'язків. Це важливо для підтримки справедливості та чесності в бізнесі та корпоративних відносинах.
- Принцип компенсації збитків — цей принцип в першу чергу застосовується в цивільному праві і передбачає, що особа, яка порушила права іншого, повинна компенсувати йому завдані збитки, будь то матеріальні чи нематеріальні втрати.
- Принцип невідворотності покарання — якщо порушення закону має місце, то покарання за нього повинно бути неминучим. Цей принцип є важливим елементом правопорядку, стримуючи людей від скоєння правопорушень.
- Принцип правового результату — це принцип, згідно з яким правові норми повинні виходити з загальних правових положень, оснований на справедливості та правових традиціях. Всі правові норми повинні бути спрямовані на досягнення справедливих та правильних рішень.
- Принцип соціального партнерства — цей принцип базується на взаємній повазі та співпраці між роботодавцями, працівниками і державою для створення ефективної і справедливої правової системи трудових відносин.
- Принцип правового моніторингу і контролю — передбачає, що правова система повинна містити механізми постійного моніторингу і контролю за застосуванням законів та правових норм, щоб вчасно виявляти та усувати порушення.
- Принцип погодження правових норм з моральними та етичними стандартами суспільства — правові норми повинні відповідати моральним переконанням та етичним цінностям суспільства, в якому вони діють. Законодавство повинно враховувати соціальні та культурні особливості, а також моральні норми.
- Принцип прозорості адміністративного процесу — дії органів державної влади повинні бути прозорими та зрозумілими для громадян. Це сприяє довірі до влади та допомагає уникнути корупції і зловживань.
- Принцип захисту інтересів споживачів — правова система повинна захищати інтереси споживачів товарів і послуг, забезпечуючи їх безпеку та запобігаючи зловживанням з боку виробників і постачальників.
- Принцип необмеженості правосуддя — цей принцип передбачає, що правосуддя повинно бути доступним для всіх громадян, незалежно від їх соціального становища чи фінансових можливостей. Кожен має право на справедливий судовий розгляд.
- Принцип судового розгляду в розумні строки — цей принцип полягає в тому, що судові процеси повинні проводитися без непотрібних затримок. Це необхідно для забезпечення справедливості та правової визначеності, а також для захисту прав учасників процесу.
- Принцип доведеності вини — в кримінальному праві цей принцип передбачає, що обвинувачення повинно представити докази вини підсудного. До тих пір, поки вина не буде доведена, людина вважається невинною.

- Принцип співвідношення засобів і мети — юридичні заходи повинні бути пропорційними меті, яку вони переслідують. Це особливо важливо для адміністративних та кримінальних санкцій, які повинні бути виправдані необхідністю захисту громадського порядку та прав громадян.
- Принцип правової допомоги — кожна людина, незалежно від її фінансового становища, має право на кваліфіковану юридичну допомогу, особливо якщо це стосується захисту її прав у суді.
- Принцип права на оскарження — кожен учасник правового процесу має право на оскарження рішень та дій, які порушують його права або не відповідають закону. Цей принцип важливий для забезпечення справедливості та запобігання помилкам у правосудді.
- Принцип правової інклюзивності — правова система повинна бути доступною для всіх верств суспільства, включаючи вразливі групи, такі як люди з інвалідністю, національні меншини або малозабезпечені громадяни.
- Принцип недопустимості самообвинувачення — в кримінальному процесі обвинувачений не зобов'язаний свідчити проти себе. Цей принцип захищає право на мовчання та запобігає примусу до дачі неправдивих свідчень.
- Принцип правової визначеності — закони та правові акти повинні бути чіткими і зрозумілими, щоб громадяни могли передбачити наслідки своїх дій і дотримання норм права було можливим.
- Принцип відновлення порушеного становища — цей принцип передбачає, що юридична система повинна прагнути до відновлення правової справедливості, коли права та інтереси громадян були порушені. Наприклад, через компенсацію збитків або відновлення порушених прав.
- Принцип дублювання прав — деякі правові норми можуть повторюватися для забезпечення більшого контролю та захисту певних прав, особливо коли ці права важливі для безпеки та благополуччя громадян.
- Принцип контролю за конституційністю законів — важливо, щоб усі прийняті закони відповідали Конституції країни. Цей принцип забезпечує відповідність законодавства основним правам і свободам громадян.
- Принцип субсидіарності — принцип, відповідно до якого втручання держави в приватні справи має відбуватися тільки в разі крайньої необхідності. Цей принцип спрямований на те, щоб громадяни могли самостійно вирішувати свої проблеми, якщо це можливо, без втручання державних органів.
- Принцип правового самозахисту — цей принцип дозволяє громадянам захищати свої права та інтереси, використовуючи законні засоби. Наприклад, застосування сили в межах самооборони, якщо це необхідно для захисту від загрози.
- Принцип правової спадковості — полягає в тому, що законодавство повинно розвиватися і змінюватися за необхідності, але при цьому зберігати спадковість, щоб зміни не порушували стабільність правової системи.

- Принцип пропорційності — дії органів влади повинні бути пропорційні ситуації, для якої вони приймаються. Наприклад, адміністративні заходи не повинні бути більш жорсткими, ніж того вимагає сама ситуація.
- Принцип юридичної ясності — правові норми повинні бути викладені таким чином, щоб вони були зрозумілі всім учасникам правових відносин. Закон має бути написаний на ясній і доступній мові, що допоможе уникнути двозначних тлумачень.
- Принцип гуманного ставлення до засуджених — в кримінальному праві цей принцип підкреслює, що покарання не повинні бути жорстокими або принижувати людську гідність. Це включає, наприклад, заборону на катування і жорстоке поводження з засудженими.
- Принцип правової рівності в суді — всі сторони судового процесу повинні мати рівні можливості для захисту своїх прав. Судова система повинна забезпечувати баланс інтересів сторін і не допускати упередженості.
- Принцип правової виключності — це принцип, відповідно до якого кожен правовий акт повинен мати свої виняткові наслідки. Наприклад, дії державної влади можуть бути обмежені тільки законними нормами, а не свавільними рішеннями.
- Принцип міжнародної правової солідарності — це принцип, який передбачає необхідність погодження національного законодавства з міжнародними стандартами та зобов'язаннями, що були прийняті в міжнародних договорах.
- Принцип свободи від дискримінації — правова система повинна забезпечувати відсутність дискримінації за ознакою раси, статі, віку, релігії, сексуальної орієнтації або інших факторів. Це сприяє рівності перед законом для всіх громадян.
- Принцип правової стабільності — це принцип, відповідно до якого важливі правові норми, що регулюють основні сфери життя суспільства, повинні бути стабільними і змінюватися лише в виключних випадках, щоб не створювати невизначеності і не порушувати правопорядок.
- Принцип доступності правосуддя — кожна людина повинна мати можливість звернутися до суду чи інших правових органів для захисту своїх прав, незалежно від фінансового становища чи інших факторів. Це включає в себе доступ до безкоштовної юридичної допомоги.
- Принцип неумисності — в кримінальному праві цей принцип стверджує, що відповідальність за правопорушення не може бути покладена на особу, якщо вона діяла без наміру вчинити злочин. Це важливий аспект, який визначає, коли людина може бути виправдана.
- Принцип забезпечення правового захисту дітей — правова система повинна враховувати особливі права та захист інтересів неповнолітніх, зокрема через спеціальні механізми та гарантії в сфері кримінального і сімейного права.
- Принцип надмірності покарання — цей принцип передбачає, що покарання не повинно перевищувати необхідної міри для досягнення цілей покарання. Він спрямований на мінімізацію жорстокості правових наслідків, забезпечуючи їх пропорційність.

- Принцип невтручання в приватні справи — цей принцип закріплює, що державні органи не повинні втручатися в особисті, сімейні та приватні справи громадян без вагомої причини, встановленої законом.
- Принцип єдності правової системи — всі елементи правової системи повинні функціонувати в єдиному контексті, що передбачає гармонізацію норм права на всіх рівнях: від місцевих до міжнародних.
- Принцип правової добросовісності — цей принцип вимагає від учасників правових відносин чесності, відкритості та дотримання зобов'язань. Це допомагає підтримувати довіру в правових відносинах і запобігає зловживанням правом.
- Принцип справедливості в процесі виконання покарання — цей принцип полягає в тому, що покарання повинно виконуватися таким чином, щоб не порушувати основні права засуджених, включаючи право на людську гідність та справедливе ставлення.
- Принцип правового акта як засобу захисту інтересів суспільства — закони та нормативні акти повинні прийматися не лише для захисту інтересів окремих осіб, але й з урахуванням суспільного блага, безпеки та благополуччя.
- Принцип соціальної справедливості — законодавство повинно забезпечувати справедливий розподіл ресурсів, можливостей і благ у суспільстві, включаючи захист прав менш захищених категорій громадян.
- Принцип врахування моральних і етичних норм у праві — закони та правові акти повинні враховувати моральні та етичні стандарти суспільства, щоб вони були справедливими, гуманними та відповідали суспільним цінностям.
- Принцип максимальної відкритості правових актів — закони та правові акти повинні бути публічно доступними, зрозумілими та легко сприйнятними, щоб кожен громадянин міг дізнатися свої права та обов'язки.
- Принцип рівності перед законом — це основний принцип правової держави, відповідно до якого всі громадяни, незалежно від їхнього становища в суспільстві, мають рівні права та обов'язки перед законом.
- Принцип обмеженості влади — цей принцип стверджує, що влада держави повинна бути обмежена законами, щоб запобігти можливому зловживанню владою і забезпечити захист прав і свобод громадян.
- Принцип правового контролю за діями влади — дії державних органів повинні підлягати судовому та громадському контролю, щоб запобігти свавіллю та порушенню прав громадян.
- Принцип легітимності — цей принцип стверджує, що всі дії владних структур повинні бути законними та відповідати установкам Конституції та інших нормативних актів.
- Принцип захисту прав меншин — права меншин повинні захищатися в правовій системі, щоб уникнути дискримінації та порушення їхніх інтересів з боку більшості.

- Принцип абсолютності прав і свобод — права і свободи людини є невід'ємними і не можуть бути обмежені без підстав, передбачених міжнародним правом та законами держави.
- Принцип захисту інтересів сімей — правова система повинна захищати інтереси сімейних відносин, особливо коли йдеться про захист прав дітей, подружжя та інших членів родини.
- Принцип захисту громадського порядку — правова система повинна забезпечувати безпеку суспільства та захищати його від порушень порядку і загроз, не порушуючи при цьому прав і свобод громадян.
- Принцип правової індивідуальності — права і свободи особистості повинні захищатися з урахуванням індивідуальних особливостей кожного громадянина, його потреб і життєвих обставин.
- Принцип відповідальності за зловживання правом — цей принцип передбачає, що громадяни та державні органи несуть відповідальність за дії, спрямовані на зловживання своїми правами на шкоду іншим людям або суспільству в цілому.
- Принцип правової стабільності та змін — правова система повинна бути стабільною, але при цьому гнучкою і здатною адаптуватися до змін у суспільстві та технологіях. Законодавство повинно оновлюватися у відповідь на змінювані умови, але при цьому важливо зберігати спадковість.
- Принцип мінімізації втручання — правова система повинна обмежуватися мінімальним втручанням у приватні справи громадян, що сприяє повазі до особистої свободи та автономії людини.
- Принцип публічності судових процесів — судові розгляди повинні бути відкритими для громадськості, щоб гарантувати прозорість, справедливість і запобігти корупції. Однак у деяких випадках судові засідання можуть бути закритими через конфіденційність.
- Принцип обов'язковості судових рішень — рішення суду повинні бути обов'язковими для виконання всіма сторонами, включаючи органи державної влади. Це гарантує ефективність правосуддя та довіру громадян до судової системи.
- Принцип відновлення прав — якщо право порушено, правова система повинна прагнути не лише до покарання порушника, але й до відновлення порушених прав постраждалої сторони, наприклад, через компенсацію збитків.
- Принцип правового неперервного протиріччя — норми права не повинні суперечити одна одній. У разі наявності протиріч між різними нормами права застосовується правило переваги пізнішої норми або спеціальної норми над загальною.
- Принцип законності в діях органів влади — органи державної влади повинні діяти в межах закону, що запобігає свавіллю та неправомірним діям з боку державних структур.
- Принцип захисту від неправомірних арештів — гарантії прав людини повинні виключати довільні або неправомірні арешти та затримання. Цей принцип пов'язаний з правом на свободу та особисту недоторканність.

- Принцип рівності прав на захист — всі учасники правового процесу повинні мати рівні можливості для захисту своїх інтересів. Це стосується і обвинувачених, і позивачів, і відповідачів, і інших учасників судового розгляду.
- Принцип обов'язковості судового розгляду — для вирішення спору повинні бути створені умови, при яких суд зобов'язаний розглянути справу та винести рішення. Цей принцип підкреслює важливість доступу до правосуддя.
- Принцип заборони відновлення кримінальної справи після виправдувального вироку — принцип, відповідно до якого особа не може бути повторно засуджена за один і той самий злочин, якщо вона вже була виправдана. Це гарантує, що не буде незаконного переслідування.
- Принцип неперервності правового регулювання — цей принцип передбачає, що закон не повинен порушувати правопорядок чи створювати правові прогалини. Кожен перехід від одного правового режиму до іншого повинен супроводжуватися неперервністю правового регулювання.
- Принцип свободи та незалежності професійної діяльності юристів — цей принцип гарантує, що адвокати, судді та інші учасники правової системи можуть здійснювати свою діяльність без зовнішнього тиску, втручання чи загроз.
- Принцип пріоритету прав людини — права людини та їх захист повинні бути основною метою правової системи. Усі законодавчі та виконавчі акти повинні враховувати права та свободи особистості, а також забезпечувати їх захист.
- Принцип пруденційного підходу — державні органи та судові органи повинні діяти на основі передбачливості та обережності при прийнятті рішень, щоб мінімізувати ризики порушення прав громадян і забезпечувати стабільність правопорядку.
- Принцип добровільності правових відносин — правовідносини, що регулюються приватним правом, повинні ґрунтуватися на принципі добровільності та згоди сторін, за винятком тих випадків, коли закон вимагає обов'язкового виконання певних умов.
- Принцип соціального контракту — громадяни погоджуються дотримуватись законів в обмін на захист своїх прав і свобод з боку держави. Цей принцип лежить в основі уявлень про правову легітимність і законність.
- Принцип презумпції невинуватості — цей принцип ґрунтується на тому, що кожна людина вважається невинною, поки її вина не буде доведена в установленому законом порядку. Це ключова гарантія захисту прав обвинуваченого.
- Принцип демократизації правосуддя — судова влада повинна бути відкритою, доступною та підзвітною суспільству. Кожен громадянин повинен мати можливість впливати на правосуддя через участь у судовому процесі або через вибори суддів.
- Принцип захисту прав власності — цей принцип передбачає, що право на приватну власність захищається законом, і ніхто не може бути позбавлений своєї власності без відповідного судового рішення.

- Принцип раціональності — дії та рішення органів влади повинні бути розумними і логічно обґрунтованими, щоб вони відповідали цілям і завданням закону та не призводили до необґрунтованих наслідків для громадян.
- Принцип визнання правових традицій — система права повинна враховувати традиції та практики, які історично склалися в суспільстві, в межах дозволеного законом. Це допомагає інтегрувати право в культуру та суспільні норми.
- Принцип гнучкості правового регулювання — закони повинні бути адаптованими і відкритими для змін у відповідь на нові виклики, будь то соціальні, економічні або технологічні зміни.
- Принцип дотримання міжнародних зобов'язань — правова система повинна гарантувати виконання міжнародних угод і зобов'язань, взятих державою, забезпечуючи інтеграцію національного та міжнародного права.
- Принцип своєчасності правового втручання — правові заходи повинні бути прийняті вчасно, щоб запобігти можливим порушенням прав громадян і суспільного порядку.
- Принцип юридичного врахування громадського інтересу — в процесі правового регулювання важливо враховувати громадські інтереси, такі як безпека, розвиток та соціальне благополуччя, що сприяє гармонійному розвитку суспільства.
- Принцип державного контролю за дотриманням правопорядку — держава зобов'язана забезпечувати контроль за дотриманням законів і правопорядку, запобігати порушенням і припиняти злочинні дії.
- Принцип співпраці в правових відносинах — сторони в правових відносинах повинні прагнути до співпраці, добросовісності та взаємної поваги, що сприяє ефективному вирішенню спорів і дотриманню законів.
- Принцип захисту культурних прав — право на збереження культурних та національних традицій, а також на їх розвиток, повинно бути захищено законодавством, щоб зберегти унікальність та різноманітність культур.
- Принцип раціонального використання ресурсів — в правовій системі важливо враховувати принципи раціональності та ефективності, щоб закони та рішення органів влади не призводили до марнотратного або неефективного використання державних ресурсів.
- Принцип конфіденційності та захисту особистих даних — правова система повинна забезпечувати захист особистої інформації громадян, регулюючи порядок збору, зберігання та використання даних відповідно до норм конфіденційності та безпеки.
- Принцип прозорості правового процесу — всі юридичні процедури повинні бути прозорими та доступними для громадськості. Це забезпечує довіру до системи правосуддя та сприяє запобіганню корупції.
- Принцип соціальної відповідальності — правова система повинна враховувати інтереси суспільства в цілому, а не лише індивідуальні права. Це стосується, наприклад, захисту громадського порядку, екології, безпеки та інших аспектів.

- Принцип дотримання законності в адміністративних діях — адміністративні дії та рішення органів влади повинні відповідати встановленим законодавчим нормам, що запобігає свавіллю та сприяє правовому порядку.
- Принцип правового рівності перед судом — всі громадяни та юридичні особи, незалежно від їхнього соціального, політичного або економічного становища, повинні мати рівні можливості для подачі та захисту позовів у суді.
- Принцип поваги до прав меншин — правова система повинна захищати інтереси та права меншин, забезпечуючи їх участь у громадському та політичному житті та запобігаючи дискримінації.
- Принцип рівності прав і обов'язків — права та обов'язки громадян, а також юридичних осіб повинні бути збалансовані та однаково обов'язкові для всіх суб'єктів правових відносин.
- Принцип договірної свободи — в приватних правових відносинах сторони повинні мати свободу укладати договори на свій розсуд, в межах закону, з умовою їх добровільності та відсутності примусу.
- Принцип публічної користі — юридичні заходи повинні враховувати інтереси та потреби суспільства, а не лише окремих громадян чи груп. Це важливо для прийняття рішень, що стосуються економіки, охорони здоров'я, освіти та інших сфер суспільного життя.
- Принцип правового суверенітету — держава повинна мати право на власне регулювання правових норм на своїй території без втручання з боку інших держав, при цьому дотримуючись міжнародних зобов'язань.
- Принцип правової обґрунтованості — кожне рішення або дія повинні бути засновані на чіткому юридичному обґрунтуванні, щоб уникнути свавілля або випадкових наслідків для сторін.
- Принцип правової добросовісності в процесі виконання зобов'язань — при виконанні зобов'язань сторони повинні діяти добросовісно та з урахуванням інтересів іншої сторони, уникаючи зловживань та неналежного виконання зобов'язань.
- Принцип захисту прав споживачів — правова система повинна забезпечувати захист інтересів споживачів товарів і послуг, особливо у разі порушень з боку постачальників або виробників, гарантуючи їх компенсацію та відновлення справедливості.
- Принцип безвідкладності правового втручання — правова система повинна забезпечувати своєчасне втручання у разі порушення прав та законних інтересів громадян, щоб мінімізувати наслідки правопорушень.
- Принцип саморегулювання — в деяких сферах права, наприклад, у професійній діяльності або бізнесі, правова система може надати можливість саморегулювання спільнот, якщо це не порушує громадські інтереси.

- Принцип правового балансу — рішення правового конфлікту повинно прагнути до балансу інтересів усіх сторін, при цьому поважаючи права і свободи особистості, громадський порядок і законність.
- Принцип юридичної відповідальності — особа повинна нести відповідальність за свої дії або бездіяльність, якщо вони порушують закон або завдають шкоди іншим особам або суспільству.
- Принцип правової впевненості — громадяни повинні мати впевненість, що дії, які вони здійснюють в межах закону, не будуть піддані змінам або необґрунтованому перегляду з боку влади.
- Принцип захисту чесної конкуренції — правова система повинна забезпечувати справедливі умови для конкуренції, запобігати монополізму та недобросовісним практикам, підтримуючи здорову економіку і ринок.
- Принцип особистої відповідальності — кожна людина та юридична особа несе відповідальність за свої дії в правових відносинах, що включає як зобов'язання, так і наслідки за порушення прав інших.
- Принцип презумпції правомірності — цей принцип передбачає, що всі дії громадян та організацій вважаються правомірними, якщо не доведено інше. Це дозволяє уникнути необґрунтованих обвинувачень і переслідувань, а також захищає інтереси добросовісних учасників правових відносин.
- Принцип охорони прав трудящих — захист прав працівників є важливою частиною трудового права, включаючи гарантії на безпечні умови праці, справедливую оплату праці, права на відпочинок та захист від дискримінації.
- Принцип свободи волі — цей принцип стверджує, що учасники цивільних правовідносин мають право самостійно визначати свої дії, умови договорів і правові обов'язки в рамках закону.
- Принцип правової милості — в окремих випадках правова система може проявляти милосердя, надаючи пом'якшення покарання, амністію або помилування, якщо це відповідає інтересам правосуддя та моральним нормам.
- Принцип юридичної послідовності — нормативні акти повинні бути послідовними і не суперечити один одному, щоб забезпечити стабільність і прозорість правового регулювання.
- Принцип правової диференціації — передбачає, що права та обов'язки різних категорій громадян можуть варіюватися в залежності від їхніх особливостей та життєвих обставин. Це дозволяє враховувати індивідуальні потреби та ситуації (наприклад, діти, інваліди, пенсіонери).
- Принцип захисту приватного життя — гарантує громадянам захист від втручання в особисте життя, приватну інформацію та право на недоторканність особистої сфери, що є актуальним в умовах цифровізації та поширення особистих даних.

- Принцип правової охорони інтелектуальної власності — захист авторських прав, патентів, товарних знаків та інших об'єктів інтелектуальної власності є важливою частиною правової системи, оскільки це сприяє інноваціям та розвитку культури.
- Принцип правового контролю за діями приватних осіб та організацій — для забезпечення правопорядку в правовій системі необхідний контроль з боку державних органів, щоб гарантувати дотримання законів і запобігти зловживанням.
- Принцип своєчасності правових актів — законодавство повинно відповідати актуальним вимогам часу і своєчасно оновлюватись, щоб ефективно вирішувати виникаючі проблеми та відповідати на нові виклики.
- Принцип збереження громадського порядку — правова система повинна забезпечувати громадський порядок і безпеку, запобігати злочинам та іншим порушенням закону, захищаючи інтереси суспільства в цілому.
- Принцип альтернативності покарання — система правосуддя повинна передбачати кілька варіантів покарання в залежності від тяжкості правопорушення, що дозволяє судовій системі проявляти гнучкість і враховувати обставини справи.
- Принцип правової пропорційності — покарання, заходи впливу та обмежувальні заходи повинні відповідати тяжкості правопорушення і не бути надмірними, що сприяє справедливості правосуддя.
- Принцип визнання прецеденту — в правових системах, що базуються на прецедентному праві, рішення судів в аналогічних справах можуть служити джерелом права і впливати на майбутні судові рішення.
- Принцип соціального партнерства — правова система повинна підтримувати конструктивну взаємодію між державними органами, роботодавцями, працівниками та іншими соціальними групами, що сприяє стабільності та розвитку суспільства.
- Принцип дотримання моральних норм — закони і правова система повинні відображати моральні цінності та громадські норми, щоб бути сприйнятими як справедливі і відповідні громадським очікуванням.
- Принцип незалежності судової влади — судова влада повинна бути незалежною від інших гілок влади та від тиску з боку виконавчої та законодавчої влади, що гарантує об'єктивність і безсторонність судових рішень.
- Принцип правової соціальної відповідальності — юридичні особи та громадяни несуть відповідальність за свої дії в сфері права, включаючи обов'язки перед суспільством, гарантуючи, що їхня діяльність не завдає шкоди суспільним інтересам.
- Принцип публічної відповідальності — органи державної влади та їх посадові особи зобов'язані діяти в інтересах суспільства та дотримуватись принципів законності, що сприяє справедливому управлінню та захисту прав громадян.
- Принцип недопустимості зловживання правом — неможливо використовувати права та свободи для порушення прав інших осіб або досягнення цілей, що суперечать інтересам суспільства. Це дозволяє уникнути маніпуляцій з правом.

- Принцип сприяння примиренню сторін — в рамках правових суперечок сторони повинні бути мотивовані до мирного врегулювання конфлікту через примирні процедури, такі як медіація, що сприяє зниженню соціальної напруженості.
- Принцип рівності всіх перед законом — всі громадяни та організації повинні бути рівні перед законом та судом, незалежно від їхнього становища в суспільстві, майнового статусу чи політичної приналежності.
- Принцип прозорості при призначенні та виконанні покарання — покарання повинно бути публічним, чітко прописаним у законодавстві, а також гарантувати його виконання відповідно до законів.
- Принцип правової дисципліни — дотримання законності та правопорядку — найважливіша вимога для ефективної роботи всієї правової системи та суспільства в цілому. Кожен учасник правових відносин зобов'язаний діяти в межах закону.
- Принцип доцільності — правові акти та заходи повинні враховувати не лише букву закону, але й відповідність реальним умовам життя, що допомагає ефективніше вирішувати виникаючі проблеми.
- Принцип правової гарантії свободи — правова система повинна забезпечувати особисту свободу громадян та захищати від незаконних обмежень свободи особистості, таких як довільні затримання або арешти.
- Принцип правової незалежності — суди, адвокати та інші юридичні органи повинні бути незалежними в своїй діяльності, що дозволяє виключити вплив політичних або інших факторів на прийняття правових рішень.
- Принцип захисту прав у умовах надзвичайних ситуацій — навіть у кризових або надзвичайних ситуаціях правова система повинна захищати основні права та свободи громадян, забезпечуючи їхню безпеку та захищеність.
- Принцип добросовісного виконання договірних зобов'язань — сторони, які уклали договір, повинні виконувати свої зобов'язання з урахуванням взаємних інтересів та поваги до прав одне одного, що сприяє стабільності та передбачуваності правових відносин.
- Принцип правового виховання та освіти — правова система повинна забезпечувати можливості для правового просвітництва та освіти громадян, щоб вони могли усвідомлювати та захищати свої права.
- Принцип відмови від подвійних стандартів — правові норми та судова практика повинні бути однаково застосовні до всіх громадян та організацій, без винятків чи привілеїв для певних груп.